

въ какъвъ размѣръ и между кои емигрантски класи, и най-послѣ, какви мѣрки могатъ се взе за нейното прѣмахване и за протежирането на американскитѣ работници срѣщу печалнитѣ ефекти на тая система върху наемния трудъ.

Прѣзъ 1895 г. анкетната комисиия е докладвала въ слѣдната смисълъ: закона отъ 1864 г., който даваше на прѣдприемачитѣ, собственицитѣ и агентитѣ възможность да вербуватъ и внасятъ въ Щатитѣ работници отъ Европа и които измѣстваха американскитѣ, е отчасти отговоренъ за пораждането на тая система (*padrone system*). Бѣше естествено, че въ продължение на цѣль периодъ отъ необузdana имиграция, основана на чисти спекулации, послѣднитѣ трѣбваше да доведатъ до изненади, жертви на които станаха самитѣ емигранти.

Сжщата комисиия, освѣнъ че открила продълженото практикуване на тая система, но е подозряла сжществуването ѝ даже между полскитѣ, унгарски, гръцки, арменски и сирийски емигранти (за българскитѣ не се споменува).

Закона отъ 1864 г. е ималъ сила само за петъ години; отъ 1868 г. до 1882 г. никакъвъ законъ не е регулиралъ имигранционното дѣло на Щатитѣ, а до 1885 г. — никакъвъ законъ не забранявалъ *работния контрактъ*. Слѣдъ послѣдната тая година, обаче, експлоататорското поле на частнитѣ агенти съвсѣмъ не се е закрило: *padrone system* се замѣнява съ тая на *италианския посредникъ*, наричанъ *boss*, когато италианската емиграция въ Щатитѣ почнала да взема огромни размѣри.

Ето сжщественитѣ чѣрти на първата и втората: когато нѣкой прѣдприемачъ иска да се сдобие съ колкото е възможно по-евтини работни рѣцѣ — той се обръща къмъ италянски банкеръ. Послѣдниия чрѣзъ свои агенти въ Италия, събира нуждното число работници и ги изпраща въ Америка съ *прѣдлатени* транспортни билети, получавайки дадено възнаграждение за всѣки единъ.